

Legea nr. 140/2008

Legea nr. 140/2008 pentru ratificarea
Conventiei OIM nr. 150/1978 privind
administratia muncii: rol, functii si organizare Legea nr. 140/2008 pentru ratificarea Conventiei Organizatiei
Internationale a Muncii nr. 150/1978 privind administratia muncii: rol, functii si organizare a fost publicata in Monitorul
Oficial, Partea I nr. 576 din 30.07.2008. Parlamentul Romaniei adopta prezenta lege.

Articol unic. - Se ratifica Conventia Organizatiei Internationale a Muncii nr. 150/1978 privind administratia muncii: rol,
functii si organizare, adoptata la Geneva la 7 iunie 1978, in cadrul celei de-a 64-a sesiuni a Conferintei generale a
acesteia.

Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul Romaniei, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin. (2) din
Constitutia Romaniei, republicata.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PRESEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TARACILA

Bucuresti, 4 iulie 2008.
Nr. 140.

CONVENTIA ORGANIZATIEI INTERNATIONALE A MUNCII Nr. 150/1978 privind administratia muncii: rol, functii si
organizare

Conferinta generala a Organizatiei Internationale a Muncii,
convocata la Geneva de catre Consiliul de administratie al Biroului International al Muncii, unde s-a reunit la 7 iunie 1978
in cea de-a 64-a sesiune a sa,
reamintind termenii conventiilor si recomandarilor internationale ale muncii existente - indeosebi ai Conventiei privind
inspectia muncii, 1947, ai Conventiei privind inspectia muncii (agricultura), 1969, ai Conventiei privind serviciul de
ocupare, 1948 -, care prevad exercitarea unor activitati specifice de administratie a muncii,
considerand ca este oportun sa adopte instrumente care stabilesc orientari cu privire la sistemul de administratie a
muncii in general,
reamintind termenii Conventiei privind politica de ocupare, 1964, si ai Conventiei privind dezvoltarea resurselor umane,
1975; reamintind, de asemenea, obiectivul ocuparii depline si adecvat remunerate si afirmand necesitatea elaborarii de
programe privind administratia muncii, care sa se desfasoare in vederea atingerii acestui obiectiv si care sa aiba ca efect
realizarea obiectivelor conventiilor mentionate,
recunoscand necesitatea respectarii depline a autonomiei organizatiilor angajatorilor si lucratorilor; reamintind, in acest
sens, termenii conventiilor si recomandarilor internationale ale muncii existente, care garanteaza drepturile de asociere,
organizare si negociere colectiva - in special Conventia privind libertatea de asociere si protectia dreptului de organizare,
1948, si Conventia privind dreptul de organizare si negociere colectiva, 1949 - si care interzic orice act de ingerinta din
partea autoritatilor publice, care ar putea sa limiteze aceste drepturi sau sa impiedice exercitarea legala a acestora;
considerand, de asemenea, ca organizatiile angajatorilor si lucratorilor joaca un rol esential in atingerea progresului
economic, social si cultural,
dupa ce a decis sa adopte anumite propuneri cu privire la administratia muncii: rol, functii si organizare, tema care
constituie cel de-al patrulea punct pe ordinea de zi a sesiunii,
dupa ce a decis ca aceste propuneri vor lua forma unei conventii internationale,
adopta la 26 iunie 1978 prezenta conventie, care va fi denumita Conventia privind administratia muncii, 1978.

ARTICOLUL 1

In scopul aplicarii prezentei conventii:

- a) termenul administratia muncii desemneaza activitatile de administratie publica in domeniul politicii nationale a muncii;
- b) termenul sistemul de administratie a muncii vizeaza toate organismele administratiei publice responsabile si/sau
angajate in administrarea muncii - fie ca sunt departamente ministeriale sau agentii publice, inclusiv agentii parastatale
si regionale sau locale, organismele sau orice alta forma descentralizata de administratie -, precum si orice cadru
institucional pentru coordonarea activitatilor acestor organisme si pentru asigurarea consultarii si participarii angajatorilor,
lucratorilor si organizatiilor acestora.

ARTICOLUL 2

Orice stat membru care ratifica prezenta conventie poate, potrivit legislatiei, reglementarilor sau practicii nationale, sa
delege ori sa incredinteze anumite activitati de administratie a muncii unor organizatii neguvernamentale, in special unor

organizatii ale angajatorilor si lucratorilor sau, acolo unde este cazul, unor reprezentanti ai angajatorilor si lucratorilor.

ARTICOLUL 3

Un stat membru care ratifica prezenta conventie poate considera anumite activitati din domeniul politicii sale nationale a muncii ca fiind aspecte care, in conformitate cu legislatia, reglementarile, practicile nationale, sunt reglementate prin recurs la negocierile directe dintre organizatiile angajatorilor si lucratorilor.

ARTICOLUL 4

Orice stat membru care ratifica prezenta conventie va trebui sa asigure, in mod adecvat conditiilor nationale, organizarea si functionarea eficienta pe teritoriul sau a unui sistem de administratie a muncii, ale carui functii si responsabilitati sunt coordonate corespunzator.

ARTICOLUL 5

1. Orice stat membru care ratifica prezenta conventie va trebui sa asigure mecanismele corespunzatoare conditiilor nationale in vederea asigurarii, in cadrul sistemului de administratie a muncii, a consultarilor, cooperarii si negocierilor dintre autoritatile publice si organizatiile angajatorilor si lucratorilor cele mai reprezentative sau, acolo unde este cazul, reprezentantii angajatorilor si lucratorilor.

2. In masura compatibilitatii cu legislatia, reglementarile si practicile nationale, aceste mecanisme se vor realiza la nivel national, regional si local, precum si la nivelul diferitelor sectoare de activitate economica. ARTICOLUL 6

1. Organismele competente din cadrul sistemului de administratie a muncii trebuie, dupa caz, sa fie responsabile sau sa contribuie la pregatirea, administrarea, coordonarea, controlul si evaluarea politicii nationale a muncii si sa fie instrumentul din sfera administratiei publice pentru pregatirea si aplicarea legislatiei si reglementarilor in domeniu.

2. In mod special, tinand cont de normele internationale ale muncii, aceste organisme vor trebui:

- a) sa participe la pregatirea, administrarea, coordonarea, controlul si evaluarea politicii nationale de ocupare, in conformitate cu legislatia, reglementarile si practicile nationale;
- b) sa analizeze si sa urmareasca situatia persoanelor angajate, a persoanelor care nu au un loc de munca si a celor subocupate, tinand cont de legislatia, reglementarile si practicile nationale cu privire la conditiile de munca, viata profesionala si conditiile de angajare, sa atraga atentia asupra deficientelor si abuzurilor constatate in aceste domenii si sa faca propuneri privind mijloacele pentru depasirea acestora;
- c) sa isi ofere serviciile angajatorilor si lucratorilor, precum si organizatiilor acestora, in conditiile permise de legislatia, reglementarile sau practicile nationale, in vederea promovarii - la nivel national, regional si local, precum si la nivelul diferitelor sectoare de activitate economica -, a consultarii si cooperarii eficiente dintre autoritatile si organismele publice si organizatiile angajatorilor si lucratorilor, precum si intre aceste organizatii;
- d) sa ofere, la cerere, consiliere tehnica angajatorilor si lucratorilor, precum si organizatiilor acestora.

ARTICOLUL 7

In cazul in care conditiile nationale impun satisfacerea nevoilor unui numar cat mai mare de lucratori si in masura in care astfel de activitati nu sunt inca asigurate, orice stat membru care ratifica prezenta conventie va promova extinderea in etape progresive, daca este necesar, a functiilor sistemului de administratie a muncii pentru a include activitati ce vor fi exercitate in colaborare cu alte organisme competente, referitoare la conditiile de munca si de viata profesionala ale unor categorii de lucratori care, prin lege, nu sunt salariati, precum:

- a) fermierii care nu angajeaza forta de munca externa, arendasii si categorii similare de lucratori agricoli;
- b) lucratorii independenti care nu angajeaza forta de munca externa, ocupati in sectorul informal, astfel cum este definit de practica nationala;
- c) membrii cooperativelor si intreprinderilor gestionate de angajati;
- d) persoanele care lucreaza in cadrul unor sisteme stabilite prin cutuma sau traditii comunitare.

ARTICOLUL 8

In masura in care legislatia, reglementarile si practicile nationale permit, organismele competente din cadrul sistemului de administratie a muncii vor trebui sa participe la pregatirea politicii nationale in domeniul relatiilor internationale ale muncii si la reprezentarea statului in acest domeniu, precum si la pregatirea masurilor ce vor fi luate la nivel national in acest scop.

ARTICOLUL 9

In vederea asigurarii unei coordonari adecvate a functiilor si responsabilitatilor sistemului de administratie a muncii intr-un mod determinat, prin legislatia, reglementarile sau practicile nationale, ministerul muncii sau orice alt organism asemanator trebuie sa aiba mijloacele de a verifica daca organismele parastatale responsabile de anumite activitati in domeniul administratiei muncii si orice organisme regionale sau locale carora le-au fost delegate astfel de activitati

actioneaza conform legislatiei nationale si sustin obiectivele care le-au fost stabilite.

ARTICOLUL 10

1. Personalul din sistemul de administratie a muncii va fi alcatuit din persoane calificate corespunzator pentru a exercita functiile incredintate, care au acces la formarea profesionala necesara desfasurarii acestor activitati si care sunt independente fata de orice influenta exterioara.
2. Acest personal beneficiaza de statutul, mijloacele materiale si resursele financiare necesare exercitarii eficiente a functiilor sale.

ARTICOLUL 11

Ratificarea oficiala a prezentei conventii va fi comunicata pentru inregistrare directorului general al Biroului International al Muncii.

ARTICOLUL 12

1. Prezenta conventie se aplica doar statelor membre ale Organizatiei Internationale a Muncii, ale caror ratificari au fost inregistrate de catre directorul general al Biroului International al Muncii.
2. Conventia va intra in vigoare dupa 12 luni de la data la care ratificarile a doua state membre au fost inregistrate de catre directorul general al Biroului International al Muncii.
3. In continuare, pentru orice stat membru, prezenta conventie va intra in vigoare dupa 12 luni de la data la care ratificarea sa a fost inregistrata.

ARTICOLUL 13

1. Oricare stat membru care a ratificat prezenta conventie o poate denunta la expirarea a 10 ani de la data la care aceasta a intrat in vigoare pentru prima data, printr-un act comunicat spre inregistrare directorului general al Biroului International al Muncii. Aceasta denuntare nu va avea efect mai devreme de un an de la data la care a fost inregistrata.
2. Fiecare stat membru care a ratificat prezenta conventie si care, in decurs de un an de la expirarea perioadei de 10 ani mentionate in paragraful precedent, nu isi exercita dreptul de denuntare prevazut in prezentul articol va fi angajat fata de prevederile prezentei conventii pentru inca o perioada de 10 ani, iar in continuare poate denunta prezenta conventie la fiecare 10 ani, in conditiile prevazute in prezentul articol.

ARTICOLUL 14

1. Directorul general al Biroului International al Muncii va notifica statele membre ale Organizatiei Internationale a Muncii cu privire la inregistrarea tuturor ratificarilor si denuntarilor ce i-au fost comunicate de catre acestea.
2. In notificarile catre statele membre ale Organizatiei Internationale a Muncii cu privire la inregistrarea celei de-a doua ratificari care i-a fost comunicata, directorul general al Biroului International al Muncii va atrage atentia statelor membre ale Organizatiei asupra datei la care prezenta conventie va intra in vigoare.

ARTICOLUL 15

Directorul general al Biroului International al Muncii va comunica secretarului general al Natiunilor Unite, pentru inregistrare, in conformitate cu prevederile art. 102 din Carta Natiunilor Unite, informatii detaliate cu privire la toate actele de ratificare sau denuntare inregistrate de el, in concordanta cu prevederile articolelor precedente.

ARTICOLUL 16

Oricand considera necesar, Consiliul de administratie al Biroului International al Muncii va prezenta Conferintei generale un raport cu privire la functionarea prezentei conventii si va examina oportunitatea introducerii pe agenda Conferintei generale a temelor privind revizuirea partiala sau totala a acesteia.

ARTICOLUL 17

In cazul in care Conferinta generala a Organizatiei Internationale a Muncii va adopta o noua conventie care revizuieste prezenta conventie partial sau total, atunci, cu exceptia situatiei in care noua conventie prevede altfel:

- a) ratificarea de catre un stat membru a noii conventii de revizuire va implica ipso jure denuntarea imediata a prezentei conventii, in pofida prevederilor art. 13 din prezenta conventie, sub rezerva ca noua conventie de revizuire va intra in vigoare;
- b) de la data la care noua conventie de revizuire intra in vigoare, prezenta conventie inceteaza sa mai fie deschisa ratificarii de catre statele membre.

ARTICOLUL 18

Versiunile in limbile engleza si franceza ale textului prezentei conventii au aceeasi valabilitate.